

(Carl Hansen) og det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) have talt nogle smukke og bevægede Ord om Samlingen i Venstre, om, at det, der skulde tilstræbes, var et selvstændigt Venstre. De kaldte til Samling. Ja, hvis de ærede Medlemmer og deres Parti noget tidligere havde faaet Øjnene op for Betydningen af Samlingen i Venstre, vilde deres Ord have gjort stærkere Indtryk paa mig. Men det, de Herrer have gjort gennem hele deres Politik, er at splitte og søndre Venstre og at konstatere, at der var en Del af det historiske Venstre, som ikke vilde være med i Fremtidssfokken, men stadig søgte paa en eller anden Maade at hage sig fast i Højre. Deres Tilraab om Samling i Venstre forekommer mig ikke at støtte sig til, hvad de selv have øvet i vor Politik. Det ærede Medlem fra Vinderup sagde saadan: Radikale — han udraabte det meget patetisk —, det er forfængeligt at vente, at nogle af os skulde komme til jer, derfor slut jer til os! Saadan var Mening. Tør jeg nu egentlig virkelig sige, at det er saa forfængeligt at vente, at f. Eks. det ærede Medlem fra Vinderup skulde komme til os. Det ærede Medlems Politik og han selv have egentlig ikke gjort Indtryk paa mig af at være noget fast Legeme. Jeg har faaet Indtryk af, at det ærede Medlem befinder sig i stadig flydende Form, og at det ærede Medlem kan flyde, hvorhen det skal være. I sin Valgkreds flød han ustandselt fra den ene Side til den anden. I det militære Spørgsmaal var der en Flyden uden Ende, indtil han endelig flød ind i Folketinget. Hvor det ærede Medlem vil ende med at flyde hen, om det bliver i den sorte Reaktion eller i det rødeste Socialdemokrati, tør jeg ikke sige noget om endnu. Men det vil ingenlunde være forfængeligt at vente hvad som helst.

For øvrigt er der ingen af os, der har anmodet nogen af de Herrer om at komme til os. Nej, det vi forvente, er, at Befolkningen vil forstaa, at det, der nu træffer op i dansk Politik — nogle ærede Medlemmer have været saa velvillige at anerkende dette mit Udtryk —, er et Opgør mellem den privilegerede Valgret og den almindelige Valgret. Det er dette Opgør, der stunder til, og det er i dette Opgør enhver maa finde sin Plads. Det er

dette Opgør, der efter min Mening vil forme sig som en Kamp om en ny Forfatning, og det er under dette store Opgør, at Spørgsmaalet om Jordens Fordeling og Jordens Brug vil komme til at virke afgørende for, hvor store Del af Befolkningen ville tage deres Plads. Det er den Deling, der forestaar, og der tror jeg, at de Herrer ville komme til at sande, at Delingen vil blive nøjagtig den, som har været i vor tidligere Forfatningskamp, den, hvor Demokratiet staar paa den ene Side, hvad enten det kalder sig Socialdemokrati eller radikalt Demokrati, og de konservative Magter paa den anden. Thi dette Opgør mellem den privilegerede og den almindelige Valgret, naar det endelig tages op — hvad jeg haaber, de kommende Valg ville bekræfte — under Ledelse af den nuværende Regering, er et Opgør, hvor der ikke bliver Plads for noget Forlig.

Ellinger: Maa jeg tillade mig at rette et lille Spørgsmaal til det ærede Medlem, der nu talte. Det angaar Udrensningen. Jeg skal ikke her beskæftige mig med de politiske Personligheder, her er Tale om, saasom der om faa Dage formodentlig vil blive Anledning til at drøfte dette Spørgsmaal. Men det er Udrensningen. Det er jo godtgjort, at Begyndelsen af Udrensningen ved de Radikale ikke begyndte med Kontorchef Hald. Det forekommer mig, at hvis der i det hele er Retfærdighed til i denne Verden, maa de Radikale ende Udrensningen med Kontorchef Hald. Den højtærede Finansminister meddelte forleden i sin Tale Tinget sit Syn paa dette Tilfælde med Kontorchef Hald. Det findes øverst Sp. 721. Og hans Opfattelse er da denne: Det vilde være Synd, om ikke Kontorchef Hald atter traadte ind i sit Embede, da man ikke bør hænge de smaa Tyve, naar man lader de store Tyve løbe. Det er udlagt paa Dansk saaledes, at vi ere nu en Gang komne saa langt ned i moralsk Dekadence her i Landet, og er der saa egentlig Grund til at gøre en Kraftanstrengelse her for at komme ud af den? Her er et Tilfælde, hvor en Kontorchef har haft med Bestikkelse at gøre, for saa vidt han har været Deltager i at foretage Bestikkelser. Er der nu egentlig Grund til at tage fat paa